

Käraste Einar och Inge!

Tack för brevet! Det var roligt att höra något ifrån er. Min dag går på detta sätt: medan jag klär mig tvättar jag mig ett par hundra gånger. Det är jag tvungen till emedan jag ligger i samma rum som Mormor. Så kommer Astri upp från sitt rum och vi bli kammade. Då brukar Mormor passa på tillfället att gräla på oss för allt möjligt som vi äro oskyldiga till. Hon sade t.e.x. i morse att de halvstrumpor av mina som hon stoppat i går kväll voro så där fula ni vet som strumpor alltid blir. Detta påstod hon var ett bevis på att jag henne ovetande blött ner mina skor och strumpor utan att tala om det. Sedan detta är överståndet och jag tvättat händer en gång till, går jag ned och äter. Därefter krattar jag gångarna i "haven", eller också hämtar jag stora vita stenar från stranden som jag lägger runt gräsplanerna. Sedan bollar jag litet, och går så ut för att hämta något att fylla de ständigt tomma blomstervaserna med. Då kommer jag vanligen för sent till frukostbordet med famnen full av blommor. Under eftermiddagen plockar jag fler stenar, fler blommor, krattar gångarna ett par gånger till, spelar kort, läser och badar, allihop i en enda röra. Sen äter vi middag. Därefter går jag ur och driver med Astri, Karsten och Kaja. Sedan komma vi hem lagom för att äta kväll och en stund därefter gå och lägga oss. Så börjar historien om igen.

Villan som vi bo i är ett gammalt genomskinligt skul. Den är full av sprickor och hål överallt. Om man spiller litet vatten i övre våningen blir det strax en sjö i nedre. Om det blåser är det ingen fara för att skrället skall bortflyga, ty vinden far inte någon stans: den far rätt igenom. För övrigt är här riktigt skönt.

Tusen hälsningar och pussar

från

Putte